

**VIATA ȘI ACATISTUL
SFÂNTULUI MARE
MUCENIC ȘI TĂMĂDUITOR
PANTELIMON**

(27 iulie)

LUCRARE PUBLICATĂ
CU BINECUVÂNTAREA
PREFERICITULUI PĂRINTE

DANIEL

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI – 2013

Redactor coord.: Arhim. Chiril Lovin
Tehnoredactor: Florin Leonte

Toate drepturile rezervate
EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
ISBN 978-973-616-204-6

VIAȚA SFÂNTULUI MARE MUCENIC ȘI TĂMĂDUITOR PANTELIMON

(27 iulie)

Sfântul și marele Mucenic al lui Hristos Pantelimon a trăit în cetatea Nicomidia, din Asia Mică, pe timpul împăratului Maximian (286-305 d.Hr.). Tatăl său era senatorul păgân Eustorgiu, iar mama sa era creștină și se numea Euvula. Ei l-au numit pe copilul lor Pantoleon, ceea ce se tâlcuiește „cu totul leu”, nume prin care s-a arătat mai înainte curajul mărturisirii de care avea să dea dovadă. De mic mama sa a început să sădească în inima lui credința în

Hristos și bunele deprinderi creștine, dar ea s-a stins de tânăra. Biserica o pomenește între Sfinți, la 30 martie, ca model de mamă creștină și mărturisitoare. La început tatăl său l-a dat la învățătura gramaticii și, după ce a sporit în cărțile elinești și a învățat filosofia, l-a îndemnat și l-a trimis pe tânărul Pantoleon la școlile păgânești ale vremii pentru a învăța meșteșugul doctoricesc. El a mers la vestitul doctor al vremii, Eufrosin, despre care se spunea că era desăvârșit în meșteșugul vindecării trupești.

În vremea aceea, era în Nicomidia un preot bătrân, cu numele Ermolae, care, după ce a fost ucis de păgâni Sfântul Antim, episcopul Nicomidiei († 3 septembrie 303), se ascundea cu puțini creștini într-o casă

mică și neștiută. De la acesta, tânărul Pantoleon a învățat tainele credinței și a înțeles puterea de vindecare a lui Hristos, Doctorul sufletelor și al trupurilor. Plecând într-o zi de la Ermolae, Pantoleon a găsit pe drum un copil care tocmai murise, mușcat de o viperă. Atunci s-a rugat Mântuitorului și îndată copilul a înviat, iar vîpera a murit. Uimit de puterea lui Hristos, Pantoleon s-a întors la Ermolae, a primit botezul și a zăbovit șapte zile, împărtășindu-se cu Sfintele Taine, rugându-se și primind învățătură de la bătrînul preot.

După aceasta, tânărul Pantoleon s-a dedicat vindecării oamenilor, atît prin meșteșugul doctoricesc, dar mai ales prin rugăciune și însemnarea cu semnul Crucii. El săvârșea aces-

te vindecări fără să ceară bani sau vreo altfel de răsplată de la cei vindecați. Acestora el le arăta în schimb marea putere a lui Hristos, spre Care îi îndrepta, ca să devină creștini. Sfântul tămăduitor a ajuns cunoscut în acele locuri, iar după vindecarea unui orb vestea despre el a ajuns până la împărat. Fiind de față la vindecarea orbului, tatăl Sfântului, Eustorgiu, a fost încreștinat atunci chiar de fiul său, iar la scurt timp s-a mutat la cele veșnice. Atunci Pantoleon a eliberat sclavii și a împărțit săracilor toată moștenirea sa. Vestea despre minunile lui ajungând la împăratul Maximian, acesta l-a chemat întâi pe orbul vindecat, ca să-i spună cum a dobândit vederea. Cel vindecat a mărturisit că Pantoleon l-a

tămăduit cu puterea lui Hristos, în Care și el credea cu tărie. Auzind acestea, împăratul s-a mâniat tare și a poruncit să i se taie capul celui ce fusese orb, iar Pantoleon, tămăduitorul lui, să fie prins și adus la judecată. Aici, Sfântul a rămas neclintit în credința sa și nici la făgăduințele împăratului, nici la înfricoșările cu chinuri grele, n-a încetat să mărturisească statornic credința în Hristos. A fost bătut cumplit, ars cu făclii, pus într-un cazan cu plumb topit, apoi aruncat fiarelor sălbatice. Fiind păzit nevătămat cu dumnezeiasca putere, Pantoleon a fost cercetat de Domnul Hristos, Care S-a arătat în chipul bătrânului Ermolae, vindecându-i rănila și îmbărbătându-l în mărturisire.

Apoi împăratul a trimis la moarte pe preotul Ermolae, împreună cu ucenicii săi Ermip și Ermocrat, iar a doua zi, văzând stăruința în credință a lui Pantoleon, l-a osândit la moarte prin tăierea capului cu sabia. Când a venit acea groaznică clipă a morții sale, Sfântul, împlinindu-și rugăciunea către Dumnezeu, a auzit glas din ceruri care i-a schimbat numele din Pantoleon în Pantelimon, adică „cel cu totul milos-tiv”. Atunci, Mucenicul a întins de bunăvoie gâtul spre sabie și i s-a tăiat capul. Era ziua de 27 iulie a anului 305.

Multe minuni s-au săvârșit apoi la moaștele Sfântului Pantelimon, răspândite în toată lumea creștină. Capul Sfântului se află astăzi la Mănăstirea Sfântul Pantelimon din Muntele Athos, iar alte părți din moaș-

tele sale se găsesc la Mănăstirea athonită *Grigoriu*. Brațul drept al Sfântului a fost adus de la Athos, la 23 septembrie 1750, de către domnitorul Grigorie II Ghica și așezat spre închinare în Biserica spitalului *Sfântul Pantelimon*, ctitorit de el la marginea orașului București. În anul 1960 racla cu moaștele Sfântului a fost strămutată la Biserica *Sfântul Nicolae* din orașul Pantelimon, unde se află și astăzi. Alte părți din moaștele Sfântului se găsesc la Catedrala Arhiepiscopală *Sfinții Apostoli Petru și Pavel* din Constanța, la Mănăstirea *Sfinții Voievozi* din Slobozia, la Mănăstirea Plumbuita din București și în alte sfinte locașuri din țară.

Pentru rugăciunile Marelui Mucenic și Tămăduitor Pantelimon, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi. Amin.

**ACATISTUL SFÂNTULUI
MARE MUCENIC
ȘI TĂMĂDUITOR
PANTELIMON**

(27 iulie)

Preotul, după ce își pune epitrahilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita binecuvântare din fața Sfintei Mese, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugăciunile începătoare:

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindeni ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (**de trei ori**).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și

pururea și în vecii vecilor.
Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluiește (**de trei ori**),
Slavă..., Și acum...

Tatăl nostru Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Dacă este preot de față, zice:

Că a Ta este Împărăția, și puterea, și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Dacă nu va fi preot de față, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se zic troparele de umilință:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că, nepricepându-ne de niciun răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădărdit; nu Te mânia pe noi foarte, nici nu pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum, ca un Milostiv, și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeuul nostru și noi suntem poporul Tău, toți – lucrul mâinilor Tale, și numele Tău chemăm.

Și acum...,

al Născătoarei de Dumnezeu:

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim noi, cei ce nădărdim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

SIMBOLUL CREDINȚEI

Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pățimit și S-a îngropat;

Și a înviat a treia zi, după Scripturi;

Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui;

Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Căruia împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce, împreună cu Tatăl și cu Fiul, este închinat și slăvit, Care a grăit prin proroci.

Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie.

Amin.

Doamne miluiește (de 12 ori)
Slavă..., Și acum...

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veac.

Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de Tine ca un pământ fără de apă. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în groapă. Fă să aud dimineața mila Ta că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dă-

ruiește-mi viață. Întru dreptatea
Ta scoate din necaz sufletul meu.
Fă bunătate de stârpește pe vrăj-
mașii mei și pierde pe toți cei ce
necăjesc sufletul meu, că eu sunt
robul Tău.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă
Ție, Dumnezeule! (de trei ori).

Și îndată se cântă,
pe glasul al 3-lea:

Dumnezeu este Domnul și
S-a arătat nouă, bine este cuvân-
tat Cel ce vine întru numele
Domnului (de trei ori).

Troparul Sfântului,
glasul al 3-lea:

Purtătorule de chinuri, Sfinte
și tămăduitorule Pantelimoane,
roagă pe Milostivul Dumnezeu
ca să dea iertare de păcate sufle-
telor noastre (de două ori).

Slavă..., Și acum...,
al Născătoarei-Învierii,
același glas:

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te laudăm, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Căci, cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeuul nostru, prin Cruce primind patimă, ne-a mântuit pe noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

Apoi: Doamne, miluiește (de trei ori). Slavă..., Și acum...

Psalmul 50:

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea

eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit, și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la

fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile-de-tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile-de-tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Condacele și icoasele

Condacul 1

Înaintea celui cu chip și nevinovăție îngerească, a vrednicei slugi a Domnului nostru, care, prin nestrămutată credință, s-a învrednicit a sta alături de scaunul nemuritorului Împărat, înălțăm rugăciunile noastre și cerem să ne asculte durerile și cu puterea ce-i este dată de Dumnezeu, ca un doctor fără de arginți, să ne cerceteze degrab și să îndepărteze de la noi bolile sufletești și trupești, ca, izbăviți fiind noi cu platoșa bunătății

sale, întru bucurie să-i cântăm:
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice
și tămăduitorule Pantelimon!

Icosul 1

Din pruncie ți-ai păstrat
sufletul curat, Mucenice, că
maica ta cu mare grijă ți-a sădit
în inimă credința în dulcele
Iisus, pe care mai târziu bătrânul
Ermolae a stropit-o cu apa
cea vie, pe care și el o avea de
la Împăratul nemuritor; de
aceea, ai părăsit păgânătatea și
ți-ai deschis larg sufletul să
primești pe Hristos; pentru
care îți cântăm:

Bucură-te, Sfinte, cu adâncă
judecată;

Bucură-te, cel ce ai urmat
credința cea curată;

Bucură-te, al pieritorilor zei
disprețuitor;

Bucură-te, al blândului Iisus
următor;

Bucură-te, cel ce după Dom-
nul ai însetat;

Bucură-te, cel ce dreaptă răs-
plată ai câștigat;

Bucură-te, cel ce n-ai ținut la
bogățiile pământești;

Bucură-te, cel ce ți-ai agoni-
sit comori cerești;

Bucură-te, cel ce stai între
cetele Sfinților;

Bucură-te, ajutător al năpăs-
tuiților;

Bucură-te, podoabă a crești-
nilor mult prețuită;

Bucură-te, mângâiere a noas-
tră mult dorită;

Bucură-te, Sfinte Mare Muceni-
ce și tămăduitorule Pantelimon!

Condacul 2

De mic rămânând fără mamă, ai fost trimis de tatăl tău la învățătura păgânească și la meșteșugul vindecării cu puterea zeilor; dar, ca o trestie ce nu se frânge în mijlocul vânturilor vrăjmașe, neclintit ai rămas și tu, cel ce nu ai aflat alinare până ce n-ai cunoscut calea Dumnezeului Celui adevărat, Căruia Îi cântai: Aliluia!

Icosul 2

Adânc fiind pătruns la inimă de dragostea pentru Hristos, după ce ai primit învățătura lui Ermolae, ai întâlnit pe copilul mușcat de viperă și atunci întâia oară te-ai rugat în genunchi lui Dumnezeu, de la Care a și

venit izbăvirea, de vreme ce copilul a înviat, vipera a murit, iar tu ai primit botezul și te-ai împărtășit cu Trupul și cu Sângele Domnului; pentru care te laudăm așa:

Bucură-te, tinerețe închinată lui Hristos;

Bucură-te, nădejde a bolnavilor cu mult folos;

Bucură-te, cel ce știi să înalți la ceruri rugăciuni;

Bucură-te, cel ce peste noi reverși minuni;

Bucură-te, cel căruia Domnul putere i-a dat;

Bucură-te, cel ce copilul ai înviat;

Bucură-te, bucurie a multor îndurerați;

Bucură-te, uimire a multor învățați;

Bucură-te, al lui Hristos
ostaș neînvins;

Bucură-te, cel ce în inimile mul-
tora credința creștină ai aprins;

Bucură-te, întoarcere a mul-
tor rătăciți;

Bucură-te, mângâiere a celor
necăjiți;

Bucură-te, Sfinte Mare Muceni-
ce și tămăduitorule Pantelimon!

Condacul 3

Deși erai cu trup omenesc pe
pământ, sufletul ți l-ai înălțat
spre cer; de aceea, cu dreptate te
privesc cei credincioși ca pe o
stea cerească, de unde vine raza
nădejdiei de izbăvire în toate
necazurile; pentru aceasta,
împreună cu tine cântăm lui
Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 3

Râvnă multă ai pus, Sfinte,
ca să întorci de la închinarea la
idoli și să-l aduci la Hristos
chiar pe tatăl tău, dar el tot
păgân a rămas până ce a văzut
tămăduirea pe care ai dat-o în
numele Domnului Iisus, unui
orb, și atunci, împreună cu acela
crezând, s-a botezat. Pentru
aceasta, strigăm către tine:

Bucură-te, cercetător al durerilor;

Bucură-te, vindecător al orbilor;

Bucură-te, cel ce dai lumină
ochilor trupești și sufletești;

Bucură-te, sfărâmător al
curselor diavolești;

Bucură-te, al sufletului tău
vânător;

Bucură-te, doctor al doctorilor;

Bucură-te, cel ce lucrezi cu puterea lui Dumnezeu;

Bucură-te, cel spre care și noi nădăjduim mereu;

Bucură-te, stăvilar al potrivnicilor;

Bucură-te, laudă a îngerilor;

Bucură-te, a păgânilor mirare;

Bucură-te, bucuria mamei tale;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice și tămăduitorule Pantelimon!

Condacul 4

Ca norul ce umbrea pe evrei în pustie, astfel te-ai arătat Nicomidiei și apoi întregii lumi, că oricine aleargă la tine cu credință găsește alinare, fiind

împuternicitul și alesul Domnului,
Căruia, pentru darul ce ți-a dat,
Îi cântăm: Aliluia!

Icosul 4

Ca fulgerul s-a răspândit vestea bunătății și a minunilor tale, Sfinte, făcând să se umple de invidie învățătorii și doctorii păgâni, care îndată au cerut împăratului pierderea ta, ca a unuia care ești părtașul lui Hristos, dar tu neabătut ai rămas în credință; pentru care îți cântăm:

Bucură-te, cel ce ai împărțit averea ta celor lipsiți;

Bucură-te, cel ce în închisori mângâiere ai dat celor prizoniți;

Bucură-te, îngrozire a conducătorilor păgâni;

Bucură-te, cel ce deșertăciunea
păgânească vrei să o sfărâmi;

Bucură-te, cel ce împăratu-
lui necredincios i-ai fost împo-
trivitor;

Bucură-te, cel căruia Hristos
în luptă a fost sprijinitor;

Bucură-te, cel căruia păgânii
multe chinuri ți-au pregătit;

Bucură-te, cel ce cu răbdare
chinurile ai suferit;

Bucură-te, cel ce pe mulți i-ai
înduplecat de au crezut;

Bucură-te, cel ce Domnului
noi mucenici ai făcut;

Bucură-te, cel ce ai pățimit
mai presus de legile firii;

Bucură-te, cel de la care moș-
tenim pilda milostivirii;

Bucură-te, Sfinte Mare Muceni-
ce și tămăduitorule Pantelimon!

Condacul 5

Cele ce pentru păgâni erau de preț, pentru tine erau fără de preț; și cele fără de preț la ei, erau de mare preț la tine; că ai disprețuit dregătoriile și bogățiile vremelnice cu care erai ispitit, pentru a câștiga bunătățile nepieritoare de la Dumnezeu, Căruia Îi cântăm: Aliluia!

Icosul 5

Neînduplecat văzându-te, împăratul a poruncit să fii spânzurat gol pe lemn, cu unghii de fier să fii sfâșiat și coastele cu făclii să-ți fie arse, dar veșnicul Împărat te-a păzit nevătămat, spre uimirea tuturor, de care lucru și noi minunându-ne, cântăm:

Bucură-te, cel ce împăratului
puterea lui Dumnezeu ai dovedit;

Bucură-te, cel prin care un
slăbănog de mulți ani s-a tămă-
duit;

Bucură-te, cel prin care pă-
gânătatea a rămas rușinată;

Bucură-te, cel pentru care
vrăjmașii au cerut noi chinuri
îndată;

Bucură-te, Sfinte, care ți-ai
dat trupul spre pătimire;

Bucură-te, cel pătruns de
credița în nemurire;

Bucură-te, cel ce, gândind la
Crucea Domnului, te-ai mângâiat;

Bucură-te, cel căruia Hristos
în chipul lui Ermolae ți S-a arătat;

Bucură-te, cel pentru care fia-
rele cu care erai sfâșiat ca ceara
s-au înmuiat;

Bucură-te, cel ce de pe lemnul
chinurilor te-ai coborât nevătămat;

Bucură-te, văzând cum făclii-
le cu care erai ars s-au stins;

Bucură-te, cel ce înfocată cre-
dință în inimile multora ai
aprins;

Bucură-te, Sfinte Mare Muceni-
ce și tămăduitorule Pantelimon!

Condacul 6

Pe cei ce te chinuiau, Sfinte,
i-ai pus pe gânduri și, încruntați
la față și la suflet, se întrebau de
unde ai atâta putere și de ce zeii
nu te pierd. Atunci au născocit
noi chinuri, pe care tu, primin-
du-le, încrezător în puterea lui
Dumnezeu, cântai: Aliluia!

Icosul 6

Plumb mult într-un cazan
punând și sub limbile focului

topindu-l, chinuitorii te-au aruncat în plumbul topit cu nădejdea deșartă că acolo îți vei afla sfârșitul, dar Dumnezeu te-a păzit precum oarecând pe Sfântul și slăvitul Apostol Ioan, iar tu, viteazule Mucenic, nevătămat ai rămas, pentru care îți cântăm:

Bucură-te, floarea nădejdilor
către Cel Atotțiitor;

Bucură-te, în boli și necazuri
al nostru izbăvitor;

Bucură-te, cel ce împlânzești
mânia lui Dumnezeu pornită
asupra noastră cu dreptate;

Bucură-te, cel prin care rugă-
ciunile noastre către Domnul
sunt purtate;

Bucură-te, sprijin și pildă
pentru tineri și bătrâni;

Bucură-te, îndestulare bună
a caselor de creștini;

Bucură-te, rouă ce inimile
răcorești;

Bucură-te, cel ce de asupriri
ne izbăvești;

Bucură-te, tămăduire a celor
ce la oameni nu-și găsesc alinare;

Bucură-te, cel prin care din va-
lurile deznădejdie aflăm scăpare;

Bucură-te, cel ce fierberea
plumbului ai răcorit;

Bucură-te, cel ce cunună
neveștejită ți-ai pregătit;

Bucură-te, Sfinte Mare Muceni-
ce și tămăduitorule Pantelimon!

Condacul 7

Zile de-a rândul ai fost chi-
nuit, Sfinte, dar aceste pătimiri
mai multă răsplătire ți-au adus,
și mulțumeai lui Dumnezeu că
prin chinurile tale, dor mare ai

aprins în inimile multora, să
părăsească zeii și să vină la
Hristos, cântându-I: Aliluia!

Icosul 7

Piatră ți-au legat de gât, Sfinte
Pantelimon, și în mare ai fost
aruncat, dar Stăpânul mărilor a
făcut piatra ușoară și plutitoare,
că ai mers pe luciul apei, ieșind la
mal. Deci, bucurându-ne și minu-
nându-ne, îți cântăm:

Bucură-te, cel ce nu te înfri-
coșezi de suferință;

Bucură-te, cel înarmat cu
bărbăție și credință;

Bucură-te, înfrângător al
puterii firii;

Bucură-te, stăpânitor al
adâncului mării;

Bucură-te, plutitor deasupra
apelor;

Bucură-te, viețuitor deasupra ispitelor;

Bucură-te, tânăr plin de mireasmă duhovnicească;

Bucură-te, cel ce ai dobândit slava cerească;

Bucură-te, liman al celor împovărați;

Bucură-te, mângâiere a celor îndurerați;

Bucură-te, mărturisitor al credinței;

Bucură-te, iubitor al nevoinței;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice și tămăduitorule Pantelimon!

Condacul 8

Nici tinerețea, nici nevinovăția și nici puterea minunilor tale n-au schimbat inimile chinuito-

rilor, ci mai tare sporind în mânia, îți născociau alte pătimiri, crezând că pot pune lumina sub obroc; iar tu făclie și mai luminoasă te arătai, spre slava lui Dumnezeu cântând: Aliluia!

Icosul 8

Neîncetat ai fost ispitit cu plăceri și cinstiri lumești, dar ca pe niște curse în calea către cer socotindu-le, ai fost aruncat în mijlocul leilor, iar tiranii neliniștiți te-au privit, dorind să-ți vadă trupul sfâșiat; însă Stăpânul tuturor gurile fiarelor le-a închis; pentru care îți cântăm:

Bucură-te, cel ce ești cu nevinovăția încununat;

Bucură-te, cel ce fără de vină la chinuri ai fost dat;

Bucură-te, cel ce lupta cea bună ai luptat;

Bucură-te, cel pe care Dumnezeu minunat te-a arătat;

Bucură-te, lumină ce sub obroc nu s-a putut pune;

Bucură-te, viețuitor plin de fapte bune;

Bucură-te, cel ce bunătățile lumești curse le socotești;

Bucură-te, cel ce te-ai făcut asemenea cetelor cerești;

Bucură-te, noule Daniile, aruncat în mijlocul leilor;

Bucură-te, cel prin care fiarele s-au făcut asemenea mieilor;

Bucură-te, cel pe care vrăjmașii să te piardă n-au izbutit;

Bucură-te, cel pe care Hristos nevătămat te-a păzit;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice și tămăduitorule Pantelimon!

Condacul 9

Văzând puterile tale, Sfinte, mulți păgâni au crezut în Hristos, pentru care împăratul de mânie a fost cuprins, iar tu, Mucenice, te veseleai pentru vânărea de noi suflete, cu care și noi cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 9

Pe roată cu tăișuri ai fost chinuit, dar roata s-a sfărâmat, lovind pe mulți necredincioși, pentru care ei te socoteau făcător de farmece, dar tu ai mărit pe preotul Ermolae, dascălul tău. Atunci, cu trei ostași te-au însoțit, Sfinte, spre a-l aduce împăratului. Deci, pentru noua jertfă ce prin tine se pregătește, grăim:

Bucură-te, propovăduitor al
dumnezeieștii credințe;

Bucură-te, cel ce înfrunți
mâniile aprinse;

Bucură-te, cel ce pe roată ai
fost strujit;

Bucură-te, cel ce de toată crești-
nătatea ești preamărit;

Bucură-te, cel socotit pe ne-
drept vrăjitor;

Bucură-te, cel ce prin Hristos
te-ai arătat biruitor;

Bucură-te, al lui Ermolae de
mucenicie vestitor;

Bucură-te, cel ce cu dascălul
tău ești împreună-pătimitor;

Bucură-te, cel prin care Ermip
și Ermocrat ucenici ai lui
Ermolae s-au arătat;

Bucură-te, cel ce ai fost mar-
tor că la moartea lor pământul
s-a cutremurat;

Bucură-te, cel ce Preasfintei
Treimi pe pământ ai slujit;

Bucură-te, cel ce, prin vinde-
cări, doctor trimis de Domnul
te-ai dovedit;

Bucură-te, Sfinte Mare Muceni-
ce și tămăduitorule Pantelimon!

Condacul 10

Zadarnice au fost chinurile
aduse asupra ta de păgâni,
Sfinte, al cărui drum ți-a fost
drept către Hristos; pentru
aceasta te-ai învrednicit de darul
tămăduirilor ce-l reverși tuturor
celor ce cu credință vin la tine
rugându-se și cu ei cânti lui
Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 10

Cine nu te va lăuda, văzându-te
cu ochii minții, cum ai fost

împins și lovit ca un răufăcător,
spre marginea cetății Nicomidiei,
unde ți se hotărâse tăierea capu-
lui, dar tu mai liniștit și mai vesel
te arătai. Pentru aceasta, primeș-
te laudele noastre:

Bucură-te, cel ce loviri ca
Domnul ai primit;

Bucură-te, cel ce pentru Iisus
toate le-ai suferit;

Bucură-te, cel ce în chinuri
lui Hristos slavă dădeai;

Bucură-te, cel ce cereasca
Împărăție cu dor o căutai;

Bucură-te, cel al cărui nume
ți-a fost schimbat;

Bucură-te, auzind glas din cer,
care Pantelimon te-a chemat;

Bucură-te, cel ce după nume
ești mult-miluiitor;

Bucură-te, cel ce după fapte
ești mult-îndurător;

Bucură-te, cel a cărui față ca
de înger s-a făcut;

Bucură-te, cel de la care chinuitorii în lături s-au abătut;

Bucură-te, cel ce spre lovire
pe călăi i-ai îndemnat;

Bucură-te, cel căruia, abia îndrăznind,
capul ți-au tăiat;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice
și tămăduitorule Pantelimon!

Condacul 11

Cu durere dreptcredincioșii
au privit sfârșitul tău, Sfinte
Pantelimon; că tu le-ai fost flacă-
ră nestinsă a dreptei credințe,
miluitor al celor lipsiți și vinde-
cător al celor bolnavi, iar noi ne
mângâiem că te-ai suit la cereș-
tile locașuri, de unde nu încetezi
a cerceta mulțimea ce te cheamă

în rugăciuni și unde cânti lui
Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 11

Senin la suflet și blând la chip
ți-ai primit sfârșitul, trecând ast-
fel în Împărăția cerească, unde
Preasfânta Treime te-a așezat
de-a dreapta Sa, mărit fiind de
Sfinți și de puterile cerești; pen-
tru care, laudă și noi îți aducem:

Bucură-te, mireasmă ce până
la cer te-ai ridicat;

Bucură-te, cel ce duhul tău
Treimii l-ai încredințat;

Bucură-te, cel plâns îndelung
de credincioșii pământului;

Bucură-te, cel mult-lăudat de
puterile cerului;

Bucură-te, a lui Ermolae,
Ermip și Ermocrat bucurie;

Bucură-te, cu înaintașii Mu-
cenici împreună-viețuire;

Bucură-te, cel ce de pământeni
nicidecum nu te-ai depărtat;

Bucură-te, cel ce rugăciunile
credincioșilor le-ai ascultat;

Bucură-te, albină care te-ai
îmbogățit cu toată virtutea și
fapta bună;

Bucură-te, cel împodobit cu
nepieritoare cunună;

Bucură-te, piatră la temelia
creștinătății;

Bucură-te, biruitor al păgâ-
nătății;

Bucură-te, Sfinte Mare Muceni-
ce și tămăduitorule Pantelimon!

Condacul 12

Lupta cea bună te-ai luptat,
credița ai păzit și sufletul de

har ți l-ai umplut, că ai urmat lui Hristos, iar pentru noi ai rămas vrednică pildă, ca, privind la tine, să-ți urmăm credința, și în ispite să ne înarmăm cu armele tale, și, biruitori fiind, să mulțumim lui Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul 12

Și după moarte ai săvârșit minuni, Sfinte Pantelimon, că în loc de sânge lapte a curs din grumazul tău și măslinul de care ai fost legat, în vederea tuturor s-a umplut de roade; de aceea, auzi de la noi:

Bucură-te, bucuria Tatălui;

Bucură-te, lauda Fiului;

Bucură-te, desfătare a Duhului Sfânt;

Bucură-te, miluire a celor de
pe pământ;

Bucură-te, izvor nesecat de
tămăduiri;

Bucură-te, izbăvitor de
dureri și chinuiri;

Bucură-te, doctor sufletesc
și trupesc;

Bucură-te, ales al Tatălui
ceresc;

Bucură-te, cel ce liniștești su-
fletele;

Bucură-te, cel ce împlânzești
cugetele;

Bucură-te, cel ce scapi de
urgia dușmanilor;

Bucură-te, cel ce înlături
norul suspinelor;

Bucură-te, Sfinte Mare Mu-
cenice și tămăduitorule Pan-
telimon!

Condacul 13

O, Sfinte Mare Mucenice și tămăduitorule Pantelimon, ție îți mărturisim durerile noastre de multe feluri, iar tu, fără întârziere, cu puterea primită de la Dumnezeu, spre Care ne ești mijlocitor, auzind suspinurile înăbușite în noapte, în zi, în pat de suferință sau în călătorii, fii celor ce se roagă ție după nevoile fiecăruia: celor neliniștiți liniștitor, celor asupriți apărător, celor din primejdii izbăvitor, celor învăluiți în păcate scutitor, rătăciților îndrumător, bolnavilor deplin vindecător, orfanilor tată, văduvelor părinte, soților întăritor în căsnicie, celor porniți cu răutate, îmblânzitor, și ne întărește în fața necazurilor, că

suntem slabi și istoviți, Sfinte, ca astfel, cu puterea ta, descătușați de amărăciunile noastre, să mulțumim lui Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Acest condac se zice de trei ori.
Apoi iarăși se zic Icosul 1 și Condacul 1.

După citirea Acatistului, rostim rugăciunea:

Cuvine-se, cu adevărat, să te ferim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat

Născătoare de Dumnezeu, te
mărim.

Dacă este preot, acesta
rostește ectenia întreită, după
care face otpustul obișnuit.

În lipsa preotului, după
rugăciunea către Maica Dom-
nului, zicem:

Pentru rugăciunile Sfinților
Părinților noștri, Doamne Iisuse
Hristoase, Dumnezeuul nostru,
miluiește-ne pe noi. Amin.

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI

Intrarea Miron Cristea nr. 6; 040162, București

Telefon: 021 335 21 29; Fax: 021 335 19 00

e-mail: magazin@editurapatriarhiei.ro;

tipografia@patriarhia.ro

www.editurapatriarhiei.ro